

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 7 december 2005

om den befrielse från punktskatt på mineraloljor som används som bränsle vid framställningen av aluminiumoxid i regionerna Gardanne och Shannon samt på Sardinien, och som tillämpas av Frankrike, Irland och Italien.

[delgivet med nr K(2005) 4436]

(Endast de franska, engelska och italienska texterna är giltiga)

(Text av betydelse för EES)

(2006/323/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ⁽¹⁾, och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

Gemenskapslagstiftning om harmonisering av skattebestämmelser

- (1) Irland har befriat tjock eldningsolja som används vid framställning av aluminiumoxid i regionen Shannon från nationella punktskatter från och med 1983. Italien och Frankrike har på samma sätt befriat bränsle som används vid anläggningar på Sardinien och i Frankrike från punktskatter från och med 1993 respektive 1997. I artikel 6 i rådets direktiv 92/82/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser för mineraloljor ⁽²⁾ fastställs en minimiskattesats på tjock eldnings-

olja, som medlemsstaterna skulle tillämpa från och med den 1 januari 1993. Rådet gav dock Irland rätt att befria mineraloljor som används för framställning av aluminiumoxid i regionen Shannon från punktskatt (nedan kallad "den irländska skattebefrielsen") genom följande beslut:

— Rådets beslut 92/510/EEG av den 19 oktober 1992 om tillåtelse för medlemsstater att i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 8.4 i direktiv 92/81/EEG för vissa mineraloljor fortsätta att tillämpa nedsatta punktskattesatser eller befrielse från punktskatt, när dessa används för särskilda ändamål ⁽³⁾.

— Rådets beslut 97/425/EG av den 30 juni 1997 om tillåtelse för medlemsstater att i enlighet med det förfarande som föreskrivs i direktiv 92/81/EEG för vissa mineraloljor, när dessa används för särskilda ändamål, fortsätta tillämpa gällande nedsättning av eller befrielse från punktskatt ⁽⁴⁾.

— Rådets beslut 1999/880/EG av den 17 december 1999 om tillåtelse för medlemsstater att i enlighet med det förfarande som föreskrivs i direktiv 92/81/EEG för vissa mineraloljor, när dessa används för särskilda ändamål, fortsätta tillämpa gällande nedsättning av eller befrielse från punktskatt ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EGT C 30, 2.2.2002, s. 17, s. 21 och s. 25.

⁽²⁾ EGT L 316, 30.10.1992, s. 19.

⁽³⁾ EGT L 316, 31.10.1992, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 182, 10.7.1997, s. 22.

⁽⁵⁾ EGT L 331, 23.12.1999, s. 73.

- Rådets beslut 2001/224/EG av den 12 mars 2001 om nedsättning av punktskattesatser och befrielse från punktskatter för vissa mineraloljor som används för särskilda ändamål ⁽⁶⁾.
- (2) Genom rådets beslut 97/425/EG, 1999/880/EG, 2001/224/EG och rådets beslut 93/697/EG av den 13 december 1993 om rätt för vissa medlemsstater att på vissa mineraloljor för särskilda användningssätt tillämpa nedsatt punktskatt eller medge befrielse från punktskatt enligt förfarandet enligt artikel 8.4 i direktiv 92/81/EEG ⁽⁷⁾, rådets beslut 96/273/EG av den 22 april 1996 om rätt för vissa medlemsstater att på vissa mineraloljor för särskilda användningssätt tillämpa nedsatt punktskatt eller medge befrielse från punktskatt enligt förfarandet enligt artikel 8.4 i direktiv 92/81/EEG ⁽⁸⁾, samt rådets beslut 1999/255/EG av den 30 mars 1999 om tillåtelse för vissa medlemsstater att på vissa mineraloljor, i enlighet med direktiv 92/81/EEG, tillämpa eller fortsätta tillämpa nedsatta punktskattesatser eller befrielse från punktskattesatser samt om ändring av beslut 97/425/EG ⁽⁹⁾ gavs Italien rätt att på samma sätt befria mineraloljor som används som bränsle vid framställning av aluminiumoxid på Sardinien från punktskatt (nedan kallad "den italienska skattebefrielsen").
- (3) Genom rådets beslut 97/425/EG, 1999/255/EG, 1999/880/EG och 2001/224/EG gavs Frankrike på samma sätt rätt att bevilja skattebefrielse för mineraloljor som används som bränsle vid framställning av aluminiumoxid i regionen Gardanne i Frankrike (nedan kallad "den franska skattebefrielsen").
- (4) I femte skälet i rådets beslut nr 2001/224/EG anges följande: "Detta beslut påverkar inte resultatet av de eventuella förfaranden med anledning av störningar av den inre marknadens sätt att fungera som kan komma att inledas med stöd av artiklarna 87 och 88 i fördraget. Beslutet befriar inte medlemsstaterna från deras skyldighet att i enlighet med artikel 88 i fördraget till kommissionen anmäla alla planerade statliga stödåtgärder". I beslut 1999/880/EG godkänns skattebefrielse till och med den 31 december 2000. I beslut 2001/224/EG godkänns skattebefrielse till och med den 31 december 2006.
- (5) Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet ⁽¹⁰⁾ upphävde direktiv 92/82/EEG från och med den 31 december 2003. I artikel 2.4 b i direktiv 2003/96/EG anges att direktivet inte skall tillämpas på vissa typer av energianvändning, bland annat dubbel användning av energiprodukter. I artikel 2.4 b andra strecksatsen anges att användning av energiprodukter i kemisk reduktion, elektrolys och i metallurgiska processer skall anses som dubbel användning. Direktiv 2003/96/EG trädde i kraft den 31 december 2003 och från och med den dagen har det alltså inte funnits någon minimiskattesats för tjock eldningsolja som används vid framställning av aluminiumoxid.
- Skriftväxling mellan kommissionen och de berörda medlemsstaterna*
- (6) Redan 1970, då det ännu inte producerades någon aluminiumoxid i Irland, diskuterade den irländska myndigheten för industriell utveckling och Aughinish Alumina Ltd (nedan kallat "Aughinish") möjligheten att återbetala punktskatt som betalats för råmaterial som användes vid framställning av varor som exporterades i enlighet med då gällande lagstiftning. Man enades om att en sådan befrielse skulle tillämpas om Aughinish etablerade en anläggning i Irland. En betydande ändring i lagstiftningen trädde i kraft 1975. Aughinish började genomföra sina investeringar 1978 och driften inleddes 1982. Den irländska skattebefrielsen trädde i kraft 1983.
- (7) Genom en skrivelse av den 28 januari 1983 informerade Irland kommissionen om sitt åtagande till Aughinish och hur man planerade att genomföra det. Kommissionen svarade genom en skrivelse av den 22 mars 1983 och förklarade att "om ni ännu inte har genomfört stödet utan står i begrepp att göra det, kan kommissionen betrakta skrivelsen av den 28 januari 1983 som en anmälan i enlighet med artikel 93.3 [nu artikel 87.3] i fördraget [ej officiell översättning]". I en skrivelse av den 6 maj 1983 bekräftade Irland att så var fallet. Denna skriftväxling ledde inte till att något beslut antogs.
- (8) Genom skrivelser av den 29 maj 1998 (D/52247) och den 2 juni 1998 (D/52261) begärde kommissionen upplysningar från Italien och Frankrike för att klargöra om den italienska och den franska skattebefrielsen omfattades av artiklarna 92 och 93 (nu artiklarna 87 och 88) i fördraget. I en skrivelse av den 16 juni 1998 påminde kommissionen Italien om sin begäran (D/52504). Italien svarade genom en skrivelse av den 20 juli 1998 (registrerad den 23 juli 1998 med nummer A/35747). Genom en skrivelse av den 10 juli 1998 (registrerad den 13 juli 1998 med nummer A/35402) begärde Frankrike förlängning av tidsfristen, vilket beviljades genom en skrivelse av den 24 juli 1998 (D/53163). Frankrike svarade genom en skrivelse av den 7 augusti 1998 (registrerad den 11 augusti 1998 med nummer A/36167).

⁽⁶⁾ EUT L 84, 30.4.2004, s. 23.

⁽⁷⁾ EGT L 321, 23.12.1993, s. 29.

⁽⁸⁾ EGT L 102, 25.4.1996, s. 40.

⁽⁹⁾ EGT L 99, 14.4.1999, s. 26.

⁽¹⁰⁾ EUT L 283, 31.10.2003, s. 51.

- (9) Irland uppgav de stödbelopp som man räknade med skulle beviljas i form av skattebefrielser från och med 1995 i samband med sina årsrapporter till kommissionen om det sammanlagda statliga stöd som man beviljat. Beloppen ingår i de respektive årliga översikterna över statligt stöd i EU. Den irländska skattebefrielsen angavs också i Europeiska unionens anmälningar till Världshandelsorganisationen (WTO) enligt artikel XVI:1 i GATT-avtalet (General Agreement on Tariffs and Trade) från 1994 och artikel 25 i avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder (Agreement on Subsidies and Countervailing Measures) för åren 1997, 1998, 1999, 2000, 2001/2002 och 2003/2004 ⁽¹¹⁾.
- (10) Genom skrivelser av den 17 juli 2000 (D/53854, D/53855 och D/53856) begärde kommissionen att Frankrike, Irland och Italien skulle anmäla sina skattebefrielser. Frankrike svarade genom en skrivelse av den 4 september 2000 (registrerad den 5 september 2000 med nummer A/37220). Kommissionen påminde Irland och Italien om sin begäran och begärde ytterligare upplysningar från dessa länder och Frankrike genom skrivelser av den 27 september 2000 (D/54915, D/54911 och D/54914). Irland svarade genom en skrivelse av den 18 oktober 2000 (registrerad den 20 oktober med nummer A/38674). Genom skrivelser av den 20 november 2000 påminde kommissionen Italien och Frankrike om sin begäran (D/55707 och D/55708). Italien svarade genom en skrivelse av den 7 december 2000 (registrerad den 13 december 2000 med nummer A/40512). Frankrike svarade genom en skrivelse av den 8 december 2000 (registrerad den 11 december med nummer A/40419). Ärendena registrerades med numren NN22/2001 IR, NN 26/2001 IT och NN23/2001 FR.
- Förfaranden enligt artikel 88.2 i fördraget*
- (11) Kommissionen inledde förfarandet enligt artikel 88.2 i fördraget beträffande de aktuella skattebefrielserna genom beslut C(2001) 3296, C(2001) 3300 och C(2001) 3295 av den 30 oktober 2001. Dessa beslut sändes till Irland, Italien och Frankrike genom skrivelser av den 5 november 2001 (D/291995, D/291999 och D/292000). Besluten offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* den 2 februari 2002 ⁽¹²⁾. Kommissionen fick följande synpunkter från tredje parter:
- a) Från Auginish: brev av den 26 februari 2002 (registrerat den 1 mars 2002 med nummer A/31598), med hänvisning till ett tidigare brev av den 24 januari 2002, och tre brev av den 1 mars 2002 (registrerade samma dag med nummer A/31617, A/31618 och A/31625).
- b) Från Eurallumina SpA (nedan kallat "Eurallumina"), den italienska stödmottagaren: brev av den 28 februari 2002 (registrerade den 28 februari 2002 och den 4 mars 2002 med nummer A/31559, A/31656 och A/31772).
- c) Från Alcan Inc. (nedan kallat "Alcan"), den franska stödmottagaren: brev av den 1 mars 2002 (registrerat den 4 mars 2002 med nummer A/31657);
- d) Från European Aluminium Association (nedan kallad "EAA"): brev av den 26 februari 2002 (registrerat den 1 mars 2002 med nummer A/31598) med hänvisning till ett tidigare brev av den 24 januari 2002.
- (12) Alla tredje parter utom Alcan skickade sina synpunkter inom ramen för alla de tre förfarandena. Synpunkterna vidarebefordrades till Irland, Italien och Frankrike genom skrivelser av den 26 mars (D/51349) och den 9 april 2002 (D/51555 och D/51559).
- (13) Irland begärde förlängning av tidsfristen för att svara genom ett fax av den 1 december 2001 (registrerat den 3 december 2001 med nummer A/39535), vilket beviljades genom en skrivelse av den 7 december 2001 (D/55104). Irland lämnade synpunkter på kommissionens beslut i ett brev av den 8 januari 2002 (registrerat den 11 januari 2002 med nummer SG(2002)A/490). Kommissionen begärde ytterligare upplysningar genom en skrivelse av den 18 februari 2002 (D/50686). Efter att ha begärt en förlängning av tidsfristen för att svara genom ett fax av den 19 mars 2002 svarade Irland genom en skrivelse av den 26 april 2002 (registrerad den 29 april 2002 med nummer A/33141).
- (14) Frankrike begärde förlängning av tidsfristen för att svara genom ett brev av den 21 november 2001 (registrerat den 23 november 2001 med nummer A/39207), vilket beviljades genom en skrivelse av den 29 november 2001 (D/54945). Frankrike lämnade synpunkter på kommissionens beslut i en skrivelse av den 12 februari 2002 (registrerad den 13 februari 2002 med nummer A/31100).
- (15) Italien lämnade synpunkter på kommissionens beslut i en skrivelse av den 6 februari 2002 (registrerad den 12 februari 2002 med nummer A/31091).

⁽¹¹⁾ Avtalen finns på webbplatsen www.wto.org. Den sista anmälan är daterad den 15 december 2003 med referensnumret 03-6591 och beteckningen G/SCM/N/95/EEC/Add.8.

⁽¹²⁾ Se fotnot 1.

2. DETALJERAD BESKRIVNING AV STÖDÅTGÄRDerna

(16) Aluminiumoxid är ett vitt pulver som främst används i smältverk för att framställa aluminium. Aluminiumoxid framställs av bauxitmalm genom en förädlingsprocess där sista steget utgörs av kalcinering. Mer än 90 % av den kalcinerade aluminiumoxiden används för framställning av aluminium i aluminiumsmältverk. Resten vidareförädlas och används i kemiska tillämpningar. Kommissionen har i flera koncentrationsbeslut⁽¹³⁾ konstaterat att det finns två separata produktmarknader: aluminiumoxid för smältning (smelter-grade alumina, SGA) och aluminiumoxid av kemisk kvalitet (chemical-grade alumina, CGA). Aluminiumoxid av kemisk kvalitet har ett mycket högre mervärde än aluminiumoxid för smältning. Den geografiska marknaden för aluminiumoxid för smältning är världsomfattande, medan den geografiska marknaden för aluminiumoxid av kemisk kvalitet utgörs av Europa.

(17) Detta beslut avser stödåtgärder i form av att tjock eldningsolja för industriellt bruk har befriats från punktskatt. I den nationella lagstiftningen föreskrivs skattebefrielse för tjock eldningsolja som används för framställning av aluminiumoxid i de berörda medlemsstaterna. Irland, Frankrike och Italien skulle dock, åtminstone tills direktiv 2003/96/EG trädde i kraft, se till att denna förmån endast gavs till de regioner som fastställs i de rådsbeslut som anges i skäl 1, 2 och 3 i det här beslutet. I beslut 2001/224/EG godkänns skattebefrielse till och med den 31 december 2006. De berörda medlemsstaterna har inte angett om de vill förlänga skattebefrielsen efter 2006. Eftersom direktiv 2003/96/EG inte gäller tjock eldningsolja som används för framställning av aluminiumoxid, krävs det inte något godkännande från rådet för en sådan förlängning. År 1999 uppgick den sedvanliga punktskatten i Irland till 13,45 euro, i Frankrike till 16,78 euro och i Italien till 46,48 euro per ton tjock eldningsolja. Frankrike och Italien har senare höjt sina punktskatter.

(18) Det finns endast en aluminiumoxidproducent i var och en av de berörda medlemsstaterna.

(19) Den irländska skattebefrielsen avser Aughinish. Aughinish ligger i regionen Shannon och hör nu till Glencore-koncernen, som är ett diversifierat råvaruföretag med världsomfattande verksamhet inom gruvdrift, smältning, förädling, bearbetning och handel med mineral och metaller, samt inom energi- och jordbruksprodukter. Glencores omsättning under skatteåret 2003 var 54 700 miljoner US-dollar⁽¹⁴⁾.

(20) Den italienska skattebefrielsen avser Eurallumina. Eurallumina ligger på Sardinien. Sedan slutet av 1997 har Eurallumina varit ett kooperativt gemensamt företag mellan Comalco Ltd (56,2 %) och Glencore (43,8 %). Comalco säljer över 820 000 ton primärt aluminium per år och hade år 2002 en omsättning på 256 miljoner US-dollar. Ett av Comalcos fyra smältverk ligger i gemenskapen, nämligen Anglesey i Storbritannien. Comalco är ett helägt dotterbolag till Rio Tinto-koncernen, som har världsomfattande verksamhet inom mineralletning, gruvdrift och bearbetning av mineraler⁽¹⁵⁾. Anläggningen på Sardinien framställer aluminiumoxid åt ägarna av det gemensamma företaget, som får del av produktionen i förhållande till sina andelar i det gemensamma företaget. En del av aluminiumoxidproduktionen (omkring 25 %) används av det närbelägna aluminiumsmältverket Alcoa, till vilket Eurallumina är ensamleverantör.

(21) Den franska skattebefrielsen avser Alcan, som år 2003 tog över Pechiney och dess aluminiumoxidraffinaderi i regionen Gardanne. Alcan är världens näst största producent av primärt aluminium med en omsättning på 25 700 miljoner US-dollar år 2003⁽¹⁶⁾.

(22) Företagen har lämnat följande uppgifter för år 1999:

	Aughinish	Eurallumina	Pechiney
Antal anställda	450	450	500
Produktion av SGA (ton)	1 396 000	897 761	280 000
Produktion av CGA (ton)	54 000	75 239	280 000
Försäljning av aluminiumoxid (miljoner euro)	245	135	128
Punktskatt på tjock eldningsolja (euro per ton) (*) (moms med tillägg)	13,46 (12,5 %)	46,48 (10 %)	16,78 (**) (19,6 %)
Förbrukning av tjock eldningsolja (ton)	336 000	262 114	32 047
Stödbelopp (miljoner euro)	4,5	16,4	0,6

(*) Som jämförelse kan nämnas att den minimiskattesats som fastställs i direktiv 92/82/EEG var 13 euro per ton.

(**) För tjock eldningsolja som innehåller mindre än 2 % svavel.

⁽¹⁴⁾ Se www.glencore.com

⁽¹⁵⁾ Se www.eurallumina.com, www.comalco.com och www.riotinto.com

⁽¹⁶⁾ Se www.alcan.com

⁽¹³⁾ Se till exempel kommissionens beslut 2002/174/EG i ärende COMP/M.1693 – Alcoa/Reynolds (EGT L 58, 28.2.2002, s. 25).

- (23) De tre företagen ligger i områden som är berättigade till regionalt investeringsstöd: Regionerna Gardanne och Shannon är berättigade till regionalt investeringsstöd enligt artikel 87.3 c i fördraget, och Sardinien är berättigat till stöd enligt artikel 87.3 a. Till och med den 31 december 1999 var investeringar i regionen Shannon berättigade till stöd enligt artikel 87.3 a i fördraget.

3. SKÄL FÖR ATT INLEDA FÖRFARANDET ENLIGT ARTIKEL 88.2 I FÖRDRAGET

- (24) I beslutet att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 i fördraget uttryckte kommissionen tvivel på att stödet är förenligt med gemenskapens riktlinjer för statligt stöd för regionala ändamål⁽¹⁷⁾, särskilt riktlinjernas bestämmelser om driftstöd.
- (25) Kommissionen tvivlade också på att stödet var förenligt med gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön från 1994⁽¹⁸⁾ och 2001⁽¹⁹⁾.

4. SYNPKUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

Aughinish

- (26) *Aughinish* anför att rådet beaktade alla aspekter i fråga om statligt stöd när det antog beslut 2001/224/EG och fann att skattebefrielse inte ledde till snedvridning av konkurrensen och inte heller påverkade den inre marknadens funktion.
- (27) Förlängningen av skattebefrielsen till och med den 31 december 2006 är berättigad och avgörande för företagets överlevnad.
- (28) Kommissionen har inte uppmärksammat centrala krav som fastställs i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget⁽²⁰⁾.
- (29) *Aughinish* aluminiumoxidanläggning ligger i ett mindre utvecklat landsbygdsområde. Anläggningen står för en betydande andel av regionens produktion, sysselsättning och skatteintäkter. Över hälften av transportererna genom floden Shannons mynning är direkt knutna till *Aughinish*. Omkring 20 % av den sammanlagda fastighetsskatten i Limerick County Council härrör från *Aughinish*. Anläggningen köper årligen varor och tjänster för 70 miljoner euro i Irland. 70 % av dessa inköp sker lokalt. Om anläggningen stängdes, skulle det få katastrofala följder för den lokala ekonomin.

- (30) Ursprungligen ansågs skattebefrielsen vara avgörande för att upprätthålla konkurrenskraften, eftersom regionen saknar naturliga energikällor och alternativ till tjock eldningsolja, till exempel naturgas. *Aughinish* bygger för närvarande ett eget kraftvärmeverk vid sin anläggning. Kraftvärmeverket kommer att drivas med naturgas. *Aughinish* kan inte använda andra energikällor än tjock eldningsolja före 2006, främst på grund av förseningar i utbyggnaden av den nödvändiga infrastrukturen för el- och gastransporter. Utan skattebefrielsen skulle anläggningen vara olönsam och kanske tvingas stänga. Utan Irlands ursprungliga åtaganden skulle företaget inte ha investerat i Irland och inte heller någon annanstans inom gemenskapen.

- (31) Skattebefrielsen anmäldes som statligt stöd år 1983 och har blivit befintligt stöd i den mening som avses i artikel 1 b i förordning (EG) nr 659/1999.

- (32) Rådet antog enhälligt beslut 2001/224/EG på grundval av kommissionens förslag och godkände därmed skattebefrielse till och med december 2006.

- (33) Kommissionen måste beakta stödmottagarnas berättigade förväntningar.

- (34) Genom att föreslå och anta beslut 2001/224/EG har kommissionen och rådet redan bedömt åtgärderna som godtagbara med hänsyn till konkurrensen. Det framgår av skälen i ingressen i beslutet och av artikel 8 i direktiv 92/81/EEG som låg till grund för beslutet.

- (35) Det finns ingen snedvridning av konkurrensen. Även med skattebefrielsen har *Aughinish* en konkurrensnackdel i förhållande till sina konkurrenter i Europa och resten av världen. Eftersom *Aughinish* framställer aluminiumoxid för smältning, snedvrids inte konkurrensen i förhållande till anläggningar i Europa som framställer aluminiumoxid av kemisk kvalitet. Dessutom är den tyska anläggningen, som använder naturgas, befriad från den punktskatt som annan industri i Tyskland betalar för användningen av naturgas. Av större betydelse är att *Aughinish* aldrig ansåg sig konkurrera direkt med andra aluminiumoxidproducenter inom gemenskapen. Gemenskapsproducenterna konkurrerar snarare med producenter i andra delar av världen, särskilt Australien. Europa har inte billig naturgas, som finns i Australien och andra länder. Olja är dyrare i gemenskapen på grund av kravet att använda lågsvavlig olja, dvs. med ett svavelinnehåll på mindre än 3 %. Från och med den 1 januari 2003 krävs olja med ett svavelinnehåll på 1 %, vilket har ökat oljepriserna och producenternas kostnader ytterligare.

⁽¹⁷⁾ EGT C 74, 10.3.1998, s. 9.

⁽¹⁸⁾ EUT C 72, 10.3.1994, s. 3.

⁽¹⁹⁾ EGT C 37, 3.2.2001, s. 3.

⁽²⁰⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

(36) Auginish hänvisar också till inkonsekvensen i förhållande till kommissionens godkännande av skattensättningar enligt den tyska lagstiftningen om miljöskatt ⁽²¹⁾.

Eurallumina

(37) Eurallumina åberopar också berättigade förväntningar och förklarar att företaget gjorde en rad åtaganden och investeringar i sin aluminiumoxidanläggning på grundval av beslut 2001/224/EG. Framför allt har man lagt ut beställningar och gjort investeringar i en ny matningsanläggning för aluminiumoxid, en ny kaustificeringsenhet för att bygga ut bassängen för lagring av restprodukter, förbättring av upplösningsanläggningen för bauxit och i andra mindre byggnadsarbeten. Företaget har gjort olika åtaganden till kommunen.

(38) Utan skattebefrielsen skulle anläggningen vara olönsam och tvingas stänga. En stängning av anläggningen skulle inte påverka eller förbättra handeln mellan medlemsstater, eftersom alla andra anläggningar i gemenskapen går med full kapacitet.

(39) Rådet beaktade de ekonomiska aspekterna och konkurrensaspekterna när det antog beslut 2001/224/EG. Omständigheterna har inte förändrats sedan det beslutet antogs. Artikel 93 i fördraget har som *lex specialis* företräde framför det *lex generalis*-förfarande som grundas på artiklarna 87 och 88 i fördraget.

(40) Om stödåtgärden skulle granskas på nytt, skulle den anses förenlig med gemenskapens intresse och reglerna om statligt stöd. Konkurrensen snedvrids inte och den inre marknadens funktion påverkas inte. De franska och irländska anläggningarna omfattas av samma typ av skattebefrielse, den tyska anläggningen använder naturgas som också är befriad från punktskatt och anläggningarna i Spanien och Grekland konkurrerar inte med anläggningen på Sardinien i någon betydande omfattning, eftersom största delen av deras produktion används i näraliggande aluminiumsmältverk och återstoden främst består av aluminiumoxid av kemisk kvalitet, vilket är en separat marknad. Den grekiska anläggningen använder lokal bauxit och har därför inte några kostnader för råvarutransporter. Den spanska anläggningen såldes nyligen till Aloa och det är rimligt att anta att inköpspriset återspeglade gällande punktskattesatser. Anläggningen i Storbritannien producerar endast aluminiumoxid av kemisk kvalitet.

(41) Italien har en mycket hög punktskatt, mycket högre än den harmoniserade nivån och de punktskatter som tillämpas i övriga delar av gemenskapen.

(42) Skattebefrielsen avlägsnar endast vissa av de nackdelar som anläggningen på Sardinien har i förhållande till konkurrenterna på världsmarknaden.

(43) Anläggningen ligger i en mindre gynnad region där driftstöd kan godkännas på grundval av punkt 4.16 i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål. Eurallumina har på grund av sitt läge inte tillgång till metan (som är den främsta beståndsdel i naturgas) och måste därför använda tjock eldningsolja. Eurallumina kan inte utnyttja kraftvärmeteknik, vilket skulle minska kostnaderna med omkring 10 miljoner euro årligen. Den italienska miljölagstiftningen orsakar dessutom merkostnader på omkring 8 miljoner euro årligen.

(44) Anläggningen startades på de italienska myndigheternas initiativ i samarbete med gemenskapen. I början fick anläggningen godkänt lån och stöd, men verksamheten har sedan utvecklats utan något betydande inslag av statligt stöd från de nationella myndigheterna eller gemenskapen.

(45) Nyligen har stora investeringar gjorts för att anläggningen skall följa de mest restriktiva normerna och de regionala miljökraven.

(46) Eftersom all aluminiumoxid som används vid Alcoas närliggande aluminiumfabrik kommer från Euralluminas anläggning, skulle en stängning av denna leda till att även aluminiumfabriken lades ned och 1 900 arbetstillfällen gick förlorade.

Alcan

(47) Alcan hänvisar till konkurrensläget på världsmarknaden och påminner om att det främsta skälet till skattebefrielsen är att det rör sig om en energiintensiv industri.

(48) Det är fråga om långfristiga, kapitalintensiva investeringar förenade med stora risker. Därför krävs stabilitet när det gäller skatter och lagstiftning.

(49) Alcan har åtagit sig att genomföra ett omfattande, flerårigt investeringsprogram. Man har gjort fortlöpande insatser för att modernisera anläggningen och förbereda sig för framtiden, vilket har gjort det möjligt att bevara 500 direkta arbetstillfällen i en ekonomiskt utsatt region. Beslut 2001/224/EG ger anläggningen bättre möjligheter att behålla sin konkurrensställning. Upphävande av skattebefrielsen skulle försvaga verksamheten i förhållande till den globala konkurrens som redan starkt påverkar anläggningen.

⁽²¹⁾ Kommissionens beslut i ärende N 449/2001 – Tyskland – Ekologisk skattereform (EGT C 137, 8.6.2002, s. 24).

European Aluminium Association

- (50) EAA motsätter sig starkt alla åtgärder som skulle påverka gemenskapsmarknaden för aluminium negativt. Aluminiumoxidanläggningarna i gemenskapen går med full kapacitet. Även om de hör till de mest energieffektiva i världen, är produktionskostnaderna högre än vid andra aluminiumoxidanläggningar i västvärlden. Skattebefrielse ger de europeiska anläggningarna en viss ersättning för deras nackdelar i förhållande till konkurrenterna på världsmarknaden när det gäller råvaror, transporter, energi och miljönormer. De europeiska aluminiumoxidproducenterna kan för närvarande inte tillfredsställa efterfrågan i Europa och ett upphävande av skattebefrielse skulle leda till ökad import från övriga delar av världen. De europeiska aluminiumproducenterna skulle tvingas köpa aluminiumoxid från leverantörer utanför Europa, vilket skulle leda till minskad leveranssäkerhet för primärindustrin.

5. SYNUNKTER FRÅN FRANKRIKE, IRLAND OCH ITALIEN

Frankrike

- (51) Frankrike anför att beslutet att inleda förbandet enligt artikel 88.2 i fördraget är onödigt och saknar rättslig grund. Rådsbeslut kan inte variera till sin natur och rättsliga betydelse beroende på om de grundas på artikel 88.2 tredje stycket i fördraget eller på direktiv 92/81/EEG. I alla händelser anser Frankrike att skattebefrielse inte utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget.
- (52) Frankrike anser att det är talande att det inte har lämnats in något klagomål om snedvridning av konkurrensen trots att skattebefrielse har gällt i fyra år.

Irland

- (53) Irland påminner om skattebefrielsens bakgrund och betonar att den måste anses utgöra befintligt stöd. Konkurrensaspekterna beaktades på vederbörligt sätt i rådets beslut och i kommissionens förslag till slutbeslut. Dessutom ingick Shannonregionen fram till 1999 i ett mål 1-område. Stödmottagarna bör kunna hänvisa till berättigade förväntningar.
- (54) Irland begärde undantag från minimiskattesatsen för punktskatt 1992 med hänvisning till att anläggningen låg i ett mindre utvecklat område och till att anläggningen, eftersom den använde tjock eldningsolja som energikälla, inte kunde konkurrera med industrin i andra länder som betalade lägre bränsleskatt eller i vissa fall

kunde använda naturgas eller andra energikällor med lägre skatt eller ingen skatt alls.

- (55) Irland uppgav att ny infrastruktur för naturgasleveranser skulle finnas på plats i Shannonregionen i oktober 2002 och att Aughinish planerade att investera i ett kraftvärmeverk som skulle utnyttja naturgas som energikälla.

Italien

- (56) Italien uppger att Eurallumina betalar 300 miljoner lire (150 000 euro) årligen för att utnyttja kajen vid anläggningen. Eurallumina betalar också omkring 500 miljoner lire (250 000 euro) årligen i form av avfallsskatt (600 lire per ton rödslam). År 1974 förbjöd dessutom de regionala myndigheterna dumpning av avfall i Medelhavet, något som fortfarande är tillåtet i Frankrike och Grekland. Detta förbud ledde till höjda kostnader på omkring 6 000 miljoner lire (3 miljoner euro) för Eurallumina. På grund av de stränga utsläppsgränserna (25 % under den nationella gränsen för SO_x) har företaget tvingats investera i ny avsvavlingsteknik till en kostnad på 44 000 miljoner lire (22 miljoner euro), vilket medför extra driftskostnader på 6 000 miljoner lire (3 miljoner euro) årligen, inklusive amortering. Trots dessa investeringar kommer företaget årligen att betala 1 100 miljoner lire (0,55 miljoner euro) i utsläppsskatter.

6. BEDÖMNING

- (57) Eftersom gemenskapens regelverk för energiskatter förändrades väsentligt när direktiv 2003/96/EG trädde i kraft den 1 januari 2004, dvs. efter det att kommissionen inlett förbandet enligt artikel 88.2, så gäller detta slutliga beslut endast tiden före den 1 januari 2004.

6.1 Statligt stöd till och med den 31 december 2003

- (58) I artikel 87.1 i fördraget anges att "stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, [är] oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna".
- (59) Det råder ingen tvekan om att skattebefrielse finansieras med statliga medel, eftersom de leder till att staten förlorar en viss del av sina intäkter.
- (60) Befrielse från punktskatt minskar kostnaderna för en viktig insatsvara och ger därför stödmottagarna en fördel i form av en mer gynnsam ekonomisk ställning än andra företag som använder mineralolja i andra industrier eller regioner.

- (61) I sina synpunkter anförde stödmottagarna och Frankrike att skattebefrielse inte snedvred konkurrensen och inte heller påverkade den inre marknadens funktion. Man angav främst tre skäl till detta. Det första var att gemenskapen var nettoimportör av aluminiumoxid, eftersom gemenskapsproducenterna konkurrerade på global nivå och hade nackdelar i form av höga energipriser. Det andra skälet var att även om skattebefrielse avskaffades, så skulle det inte förbättra situationen på marknaden för aluminiumoxid på gemenskapsnivå. Det tredje skälet var att leveranssäkerheten för primärråvara till aluminiumproduktion skulle försämrans om skattebefrielse avskaffades. Man anförde att det faktum att inga konkurrenter lämnade synpunkter på kommissionens beslut att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 i fördraget visade att konkurrensen inte snedvrids. Detta påverkar dock inte bedömningen i skäl 60. Tvärtom bekräftar det att avsikten med skattebefrielse uttryckligen var att minska stödmottagarnas kostnader och därigenom stärka deras konkurrenskraft i förhållande till konkurrenterna. Kommissionen konstaterar att aluminiumoxid framställs även i Grekland, Spanien, Tyskland och Ungern (som dock blev medlem i EU först den 1 maj 2004).
- (62) Aluminiumoxid för smältning och aluminiumoxid av kemisk kvalitet är föremål för handel mellan medlemsstater. Detta gäller även aluminium, och aluminiummarknaden har en stark koppling till aluminiumoxidmarknaden. Stödet kan därför antas påverka handeln inom gemenskapen och snedvrida eller hota att snedvrida konkurrensen, även om stora delar av aluminiumoxidproduktionen används vid näraliggande aluminiumsmältverk.
- (63) Åtgärder som inte gynnar vissa företag omfattas inte av definitionen av statligt stöd i artikel 87.1. Eftersom det inte finns någon selektivitet, skall sådana åtgärder i stället betraktas som allmänna åtgärder. Enligt EG-domstolens rättspraxis skall allmänna åtgärder vara tillgängliga för alla företag på lika villkor. Åtgärderna får inte begränsas till exempel genom att staten utnyttjar sin befogenhet att göra en skönsmässig bedömning för att bevilja dem, eller genom andra faktorer som begränsar deras faktiska verkan. Kommissionen förklarade begreppet allmänna åtgärder i ett arbetsdokument som diskuterades på mötet i rådsarbetsgruppen den 14 november 2002. I dokumentet förklaras också på vilka villkor stöd i form av skatteåtgärder kan anses förenligt med den gemensamma marknaden. I protokollet från rådets möte den 27 oktober 2003, när direktiv 2003/96/EG antogs, hänvisas uttryckligen till de förklaringar som lämnades vid mötet i rådets arbetsgrupp den 14 november 2002. I det här fallet omfattar skattebefrielse endast företag som framställer aluminiumoxid och i varje medlemsstat finns i praktiken endast ett företag som omfattas av skattebefrielsen i fråga: Aughinish i regionen Shannon, Eurallumina på Sardinien och Alcan i Gardanne. Så länge rådets beslut var bindande, var skattebefrielse regionalt selektiva, eftersom rådet i dessa beslut endast godkände skattebefrielse i vissa regioner och potentiella investerare som var intresserade av att investera i aluminiumoxidproduktion i andra regioner kunde inte vara säkra på att behandlas på samma sätt. Urvalet av regioner har inte något som helst samband med de berörda nationella skattesystemens funktion.
- (64) Innan direktiv 2003/96/EG trädde i kraft krävdes enligt gemenskapslagstiftningen i princip att medlemsstaterna ålade punktskatt på mineralojor, så att särskilda undantag, begränsade till en viss typ av produktion och till vissa regioner, inte kunde anses berättigade genom systemets natur och funktion. De argument som Irland, Frankrike och Italien framför för att försvara skattebefrielse som enbart avser framställning av aluminiumoxid bygger på marknadsförhållandena och på de specifika förutsättningarna för framställning av aluminiumoxid i de berörda regionerna. Argumenten bygger inte på de inhemska skattesystemens natur och funktion, eftersom skattesystemen måste följa kraven i gemenskapslagstiftningen. Därför kan de åtgärder som beviljades innan direktiv 2003/96/EG trädde i kraft inte anses berättigade genom systemets natur och funktion och åtgärderna utgör därför statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1.

6.2 Nytt stöd, inte befintligt stöd

- (65) Det stöd som Frankrike och Italien beviljat är inte befintligt stöd i den mening som avses i artikel 1 b i förordning (EG) nr 659/1999 och endast delar av det stöd som Irland beviljat är befintligt stöd. För det första fanns stödåtgärderna inte innan fördraget trädde i kraft i de berörda medlemsstaterna. Det råder ingen tvekan om detta i fråga om Frankrike och Italien. I Irland beviljades stödet först efter anslutningen. År 1970 skrev Industrial Development Authority (IDA) till Alcan att det i den irländska lagstiftning som gällde vid den tidpunkten angavs att "a) import av... driftleveranser är befriad från tull, och b) råvaror för bearbetning och export är befriad från inhemsk skatt". I brevet anges vidare att "även om jag inte kan ge någon formell utfästelse om att lagstiftningen inte kommer att ändras, så är jag säker på att det, mot bakgrund av exportens avgörande betydelse för den irländska ekonomin, inte finns någon risk för att lagstiftningen inom förutsebar tid kommer att ändras till nackdel för Alcan-projektet" (understrykningen tillagd i efterhand). IDA fortsätter med att betona den irländska regeringens anseende i detta avseende. En sådan ordalydelse bör inte förväxlas med ett bindande åtagande.

Ytterligare försäkringar gavs i en skrivelse av den 14 januari 1974, dvs. efter Irlands anslutning. Efter anslutningen gjordes dock genomgripande ändringar i de skatteförmåner som gällde 1970 och vissa förmåner avskaffades helt och hållet. År 1980 skulle en minimiskattesats på 1,53 irländska pund per hektoliter betalas för tjock eldningsolja som användes för andra ändamål än förbränning i motorn på ett motorfordon. Den gällande befrielsen från punktskatt på tjock eldningsolja som används för framställning av aluminiumoxid skiljer sig till sin natur, form och sitt tillämpningsområde betydligt från den lagstiftning som gällde 1970. Den gällande befrielsen infördes först den 12 maj 1983 och avser all olja som importerats eller levererats från ett raffinaderi eller tullager från och med den 13 maj 1983. Befrielsen infördes därmed långt efter den dag då fördraget trädde i kraft i Irland. Dessutom godtog Irland i sin skrivelse av den 6 maj 1983 kommissionens uppfattning att stödet omfattades av anmälningsplikten.

(66) För det andra har varken kommissionen eller rådet godkänt åtgärderna enligt reglerna om statligt stöd.

(67) För det tredje kan stödet inte anses vara godkänt enligt artikel 4.6 i förordning (EG) nr 659/1999. Frankrike och Irland har aldrig anmält åtgärderna. I sin skrivelse av den 6 maj 1983 uppgav Irland att man hade börjat genomföra stödet först vid den tidpunkten och att Irlands skrivelse till kommissionen kunde betraktas som en anmälan i enlighet med artikel 93.3 [nu artikel 88.3] i fördraget. Irland skickade dock aldrig någon formell förhandsanmälan till kommissionen om sin avsikt att genomföra stödåtgärden, vilket föreskrivs i artikel 4.5 i förordning (EG) nr 659/1999. I stället genomförde Irland åtgärden endast en vecka efter skrivelsen av den 6 maj 1983, där man bad kommissionen att betrakta stödet som anmält. Kommissionen anser därför att stödet måste betraktas som olagligt stöd i den mening som avses i artikel 1 f i förordning (EG) nr 659/1999. Även de franska och italienska stödåtgärderna genomfördes utan att man avvakade kommissionens godkännande, vilket strider mot artikel 88.3 i fördraget. Medlemsstaterna kan inte åberopa bestämmelserna i artikel 4.6 i förordning (EG) nr 659/1999 i fråga om sådant stöd. Även om förordning (EG) nr 659/1999 inte trädde i kraft förrän 1999, gällde enligt EG-domstolens rättspraxis motsvarande bestämmelser före den dagen ⁽²²⁾.

(68) För det fjärde kan endast delar av stödet anses vara befintligt stöd enligt artikel 15 i förordning (EG) nr 659/1999. I den artikeln begränsas kommissionens be-

fogenhet att återkräva stöd till en tioårsperiod, som inleds den dag då det olagliga stödet betalas ut. När det gäller Italien och Frankrike har denna period avbrutits genom kommissionens skrivelser av den 29 maj 1998 och den 2 juni 1998 ⁽²³⁾. När det gäller Irland har perioden avbrutits genom kommissionens skrivelse av den 17 juli 2000, vilket innebär att den irländska skattebefrielsen kan anses utgöra befintligt stöd endast under perioden före den 17 juli 1990.

(69) Slutligen konstaterar kommissionen att artikel 1 b v) i förordning (EG) nr 659/1999 inte är tillämplig i detta fall.

(70) Ingen av de omständigheter som anges i artikel 1 b i förordning (EG) nr 659/1999 föreligger därmed när det gäller de franska och italienska skattebefrielserna och stödet skall därför betraktas som nytt stöd. Den irländska skattebefrielsen skall betraktas som nytt stöd från och med den 17 juli 1990. Kommissionen har därför både skyldighet och befogenhet att bedöma om det nya stödet är förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 88 i fördraget. Varken de rådsbeslut som det hänvisas till i skäl 1, 2 och 3 eller direktiv 92/81/EEG och 2003/96/EG, som endast gäller skatteharmonisering, begränsar denna skyldighet och befogenhet. Dessa rättsakter är inte avgörande för bedömningen av stödets förenlighet med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.2 och 87.3 i fördraget.

6.3 Det nya stödets förenlighet till och med den 31 december 2003

6.3.1 Förenlighet enligt reglerna om miljöstöd

(71) Kommissionen har granskat om det nya stöd som Irland, Frankrike och Italien har beviljat är berättigat till ett undantag från förbudet mot statligt stöd i artikel 87.1, framför allt mot bakgrund av reglerna om miljöstöd. Stöd som beviljats efter den 3 februari 2001 skall bedömas enligt punkt 82 a i 2001 års riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön. Stöd som beviljats mellan den 10 mars 1994 och den 3 februari 2001 skall bedömas enligt 1994 års riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön. För perioden före den 10 mars 1994 är kommissionens praxis av betydelse. Praxisen har i stor utsträckning kodifierats i riktlinjerna.

⁽²²⁾ Se mål 120/73, Lorenz, Rec. 1973, s. 1471 och mål C-99/98, Österrike mot kommissionen, REG 2001, s. I-1101.

⁽²³⁾ Se domstolens dom av den 6 oktober 2005 i mål C-276/03 P, Scott mot kommissionen, ännu ej offentliggjord.

- (72) I avsnitt 3.4 i 1994 års riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön anges att driftstöd endast kan godkännas i undantagsfall om stödet ger ersättning för extra produktionskostnader i förhållande till traditionella kostnader. Dessutom anges i riktlinjerna att tillfällig befrielse från nya miljöskatter kan godkännas om det är nödvändigt för att kompensera för minskad konkurrenskraft, särskilt på internationell nivå, och att en annan faktor som skall beaktas är vad de berörda företagen i sin tur skall göra för att minska sina utsläpp. För det första var åtgärderna inte begränsade till extra produktionskostnader. För det andra var de inte av tillfällig eller gradvis minskande karaktär. Dessutom förutsatte skattebefrielseerna att stödmottagarna vidtog några åtgärder för att minska utsläppen och energiförbrukningen. Kommissionen finner därför att stödet inte kan anses förenligt med den gemensamma marknaden på grundval av 1994 års riktlinjer eller kommissionens praxis före den 10 mars 1994.
- (73) För perioden efter den 3 februari 2001 gäller 2001 års riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön, avsnitt E.3.2, punkterna 47–52, som innehåller regler för allt driftstöd i form av skattenedsättning eller skattebefrielse. Punktskatterna på mineraloljor var till en början inte avsedda som något miljöpolitiskt verktyg. En faktor som dock sannolikt skulle innebära att en avgift betraktades som en miljöavgift skulle vara att den verksamhet som beskattas genom avgiften har tydliga negativa effekter för miljön⁽²⁴⁾. Eftersom användningen av mineraloljor har tydliga negativa effekter för miljön, kan punktskatt på mineraloljor betraktas som miljöskatt.
- (74) I alla de tre medlemsstater som detta beslut riktar sig till fanns punktskatter på mineraloljor innan skattebefrielseerna i fråga infördes, och de måste därför betraktas som befintliga skatter i den mening som avses i punkt 51.2 i 2001 års riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön. Punktskatterna har betydande positiva effekter för miljöskyddet i den mening som avses i punkt 51.2 a, eftersom de utgör ett betydelsefullt incitament för producenterna att minska förbrukningen av mineraloljor. Det är möjligt att de berörda punktskatterna till en början inte hade något uttryckligt miljömål och att skattebefrielseerna beviljades för många år sedan, särskilt i Irland och Italien, och i alla medlemsstaterna långt innan 2001 års riktlinjer trädde i kraft. Därför kan man hävda att skattebefrielseerna beslutades i samband med att punktskatterna infördes. I enlighet med punkt 51.2 i riktlinjerna kan således bestämmelserna i punkt 51.1 tillämpas på de skattebefrielser som bedöms i detta beslut.
- (75) I sina synpunkter anförde stödmottagarna att de hade genomfört betydande miljöinvesteringar som svar på skattebefrielseerna. Det är dock inte visat att stödmottagarna ingick några avtal med de berörda medlemsstaterna genom vilka de åtog sig att uppnå miljömål under den period då skattebefrielseerna tillämpades. Skattebefrielseerna var inte heller förenade med några villkor med samma verkan som sådana avtal och åtaganden. Miljöinvesteringarna gick inte heller utöver vad som var lämpligt och ekonomiskt ur affärsmässig synvinkel. Därför är villkoren för att tillämpa punkt 51.1 a i 2001 års riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön inte uppfyllda och endast bestämmelserna i punkt 51.1 b är tillämpliga i detta fall.
- (76) När det gäller perioden till och med den 31 december 2003 avser skattebefrielseerna en gemenskapsskatt, närmare bestämt en skatt som har harmoniserats på grundval av direktiv 92/82/EG. Därför är punkt 51.1 b första strecksatsen i 2001 års riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön tillämplig. Enligt den bestämmelsen kan en skattebefrielse godkännas om det belopp som företagen faktiskt betalar efter nedsättningen är högre än gemenskapens minimibelopp. I det här fallet var det dock fråga om en fullständig skattebefrielse i alla de tre länderna. Med hänvisning till skattens positiva effekter för miljön, vilka beskrivs i skäl 73 i det här beslutet, kan åtgärderna i fråga endast förklaras förenliga med den gemensamma marknaden i den mån som stödmottagarna betalar en högre skatt än den minimiskattesats som fastställs i direktiv 92/82/EG. Minimiskattesatsen uppgick under perioden i fråga till 13 euro per ton. Därför kan endast befrielsen från den del av skatten som översteg 13,01 euro per ton anses förenlig, medan befrielsen upp till 13,01 euro utgör oförenligt stöd.
- (77) Aughinisch hävdar att en sådan bedömning är inkonsekvent i förhållande till kommissionens beslut om den tyska miljöskatten⁽²⁵⁾, där kommissionen tillämpade samma kriterier i 2001 års riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön som i detta fall. Medlemsstaterna, stödmottagarna och EAA har i de argument som de framfört under det formella förfarandet, särskilt argumentet att konkurrensen inte snedvridits, inte beaktat att det förekommer handel inom aluminiumoxid- och aluminiumsektorn, och argumenten påverkar därför inte denna slutsats enligt miljöskyddsriktlinjerna.

⁽²⁴⁾ Meddelande om miljöskatter och miljöavgifter på den inre marknaden (KOM(97) 9, slutlig, 26.3.1997).

⁽²⁵⁾ Se fotnot 21.

6.3.2 *Det nya stödets förenlighet enligt artikel 87.3 a i fördraget*

- (78) Artikel 87.3 a i fördraget gäller stöd för att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarlig brist på sysselsättning. I detta sammanhang konstaterar kommissionen att 1998 års riktlinjer för statligt stöd för regionala ändamål är tillämpliga för den senare delen av den period för vilken skattebefrielse beviljades. I punkt 4.15 i riktlinjerna anges att driftstöd i undantagsfall kan beviljas i regioner som faller under undantaget i artikel 87.3 a, under förutsättning att det är motiverat på grundval av stödets art och dess bidrag till den regionala utvecklingen och under förutsättning att dess nivå står i förhållande till de handikapp som det är avsett att kompensera för. Det ankommer på medlemsstaten att påvisa handikappen och att bedöma deras betydelse. Enligt punkt 4.17 i riktlinjerna skall driftstöd vara begränsade i tiden och avtagande. Dessa villkor är inte uppfyllda i detta fall.
- (79) Gardanne omfattas inte av undantaget i artikel 87.3 a i fördraget och undantaget gäller således inte den franska skattebefrielsen. Däremot omfattas Sardinien av undantaget i denna artikel. Shannonregionen omfattas av undantaget i artikel 87.3 a fram till översynen av den regionala stödkartan 1999. Som en övergångsåtgärd och ett undantagsfall skulle driftstöd i den regionen kunna godkännas till utgången av 2001.
- (80) I de beslut genom vilka kommissionen inledde förfarandet enligt artikel 88.2 i fördraget⁽²⁶⁾ konstaterade kommissionen att det var tvivelaktigt om stöden kunde anses förenliga med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.3 a i fördraget. Italien och Irland har inte framfört några argument som skingrat kommissionens tvivel. De har inte visat att det förekommer särskilda handikapp och de har inte heller bedömt handikappens betydelse för att visa att driftstödet var berättigat. Argumenten om höga energipriser och konkurrens från import från tredje land har inte någon regional karaktär. Även om kommissionen skulle finna att det faktum att anläggningarna inte har tillgång till naturgas är ett särskilt regionalt handikapp för de berörda regionerna, vilket inte har visats, har Italien och Irland inte bedömt betydelsen av ett sådant handikapp för att visa att stödnivån var berättigad. Den italienska lagstiftningen, som enligt Eurallumina leder till merkostnader, kan delvis ha en regional karaktär, eftersom Sardinien har förklarats som ett område med stor risk för miljöskador. Lagstiftningen kan dock inte anses vara ett särskilt handikapp för regionen. I alla händelser är skattebefrielserna inte begränsade i tid och avtar

inte heller gradvis såsom krävs i riktlinjerna. Därför kan stödet inte anses förenligt med den gemensamma marknaden med hänvisning till att det underlättar utvecklingen av vissa regioner.

- (81) Detsamma gäller perioden innan gemenskapens riktlinjer för statligt stöd för regionala ändamål trädde i kraft. Man bör framför allt komma ihåg att Irland 1983 skrev att man skulle se till att de gränser som gällde enligt Co-ordination Principles of Regional Aid Systems från 1978⁽²⁷⁾ skulle följas. Irland kan dock inte hänvisa till det dokumentet som grund för det fortlöpande stöd som man beviljade fram till 1990-talet. Irland har inte heller lämnat några rapporter som visar att stödet begränsades till de då gällande stödnivåerna. Bestämmelserna i dokumentet stödjer kommissionens uppfattning att driftstöd inte är förenligt med den gemensamma marknaden. När kommissionen 1998 antog riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål föreslog den också lämpliga åtgärder som medlemsstaterna skulle vidta för att deras åtgärder skulle följa de nya bestämmelserna. Kommissionen uppmanade medlemsstaterna att lämna en förteckning över alla åtgärder som skulle fortsätta att tillämpas. Ingen av de åtgärder som det här beslutet gäller har angivits på en sådan förteckning.

6.3.3 *Det nya stödets förenlighet enligt andra bestämmelser*

- (82) Kommissionen har bedömt om det nya stödet omfattas av undantagen i artikel 87.2 och 87.3 i fördraget.
- (83) Stödet skulle eventuellt kunna vara förenligt med den gemensamma marknaden enligt artikel 87.2 i fördraget. Stödet är dock inte av social karaktär och det ges inte till enskilda konsumenter. Stödet är inte avsett för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser och det är inte nödvändigt för att uppväga de ekonomiska nackdelar som uppkommit genom delningen av Tyskland. Därför är artikel 87.2 inte tillämplig i detta fall.
- (84) Undantagen i artikel 87.3 b och 87.3 d i fördraget, som gäller stöd för att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse eller för att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi och för att främja kultur och bevara kulturarvet, är inte tillämpliga i detta fall. Irland, Italien och Frankrike har inte heller hänvisat till dessa bestämmelser som grund för stödet.

⁽²⁶⁾ Se fotnot 1.

⁽²⁷⁾ EGT C 31, 3.2.1979.

(85) Första delen av undantaget i artikel 87.3 c gäller stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter. Stödet avser dock inte forskning och utveckling, små och medelstora företags investeringar, undsättning eller omstrukturering av stödmottagarna eller något annat syfte som skulle vara relevant för tillämpning av första delen av artikel 87.3 c och göra det möjligt för kommissionen att förklara stödet förenligt med den gemensamma marknaden. Den andra delen av artikel 87.3 c gäller stöd för att underlätta utveckling av vissa regioner och är tillämplig för regionen Gardanne, men ger inte medlemsstaterna rätt att bevilja driftstöd (se punkt 4.15 i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål).

(86) Eftersom stödet inte kan förklaras förenligt med den gemensamma marknaden på några andra grunder, så kan endast det stöd som följer riktlinjerna för statligt stöd till skydd för miljön (se skäl 76) anses förenligt med den gemensamma marknaden.

6.4 Preliminär bedömning av åtgärderna för perioden från och med den 1 januari 2004

(87) Direktiv 2003/96/EG, som trädde i kraft den 1 januari 2004, omfattar inte dubbel användning av energiprodukter och användning av sådana till annat än bränsle samt mineralogiska processer, och medlemsstaterna har således själva behörighet att bestämma om sådan användning skall beskattas. Skattebefrielse för sådan energi kan faktiskt utgöra en allmän åtgärd som inte utgör statligt stöd om befrielsen ryms inom det nationella skattesystemets natur och funktion. I skäl 22 i ingressen till direktiv 2003/96/EG anges följande: "Energiprodukter bör i huvudsak omfattas av en gemenskapsram när de används som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle. Det är därför i överensstämmelse med skattesystemets natur och logik att inte låta reglerna omfatta dubbel användning av energiprodukter och användning av sådana till annat än bränsle samt mineralogiska processer".

(88) När direktiv 2003/96/EG antogs förklarade rådet och kommissionen gemensamt ⁽²⁸⁾ att "energiprodukter i huvudsak bör omfattas av en gemenskapsram när de används för uppvärmning eller som motorbränsle. Det kan anses att det ligger i beskattningssystemets natur och logik att från ramens tillämpningsområde undanta energiprodukters dubbla användningar och användningar till annat än bränsle eller mineralogiska processer. Medlemsstaterna kan därefter välja om de vill beskatta dessa användningar eller ej eller om de vill beskatta

varje användning helt eller delvis. Elektricitet som används på liknande sätt bör behandlas på samma sätt. Sådana undantag från det allmänna systemet eller de åtskillnader inom systemet som är motiverade av beskattningssystemets natur eller allmänna uppläggning rör inte statligt stöd."

(89) I det arbetsdokument som det hänvisas till i skäl 63 förklarade kommissionen inte bara begreppet allmänna åtgärder, utan uppgav också att utkastet till direktiv om energibeskattnings innehåller en rad olika alternativ, och att det är omöjligt att i förväg avgöra om medlemsstaterna kommer att tillämpa dem på ett sätt som ger upphov till statligt stöd. I skäl 32 i ingressen till direktiv 2003/96/EG och i artikel 26.2 i det direktivet påminns medlemsstaterna om den skyldighet att anmäla statligt stöd som fastställs i artikel 88.3 i fördraget.

(90) I det här fallet tvivlar kommissionen på att skattebefrielserna i fråga ryms inom de nationella skattesystemets natur och funktion. Detta gäller även efter det att direktiv 2003/96/EG trädde i kraft. Skattebefrielserna är mycket selektiva och gäller endast användning av tjock eldningsolja för framställning av en enda produkt, nämligen aluminiumoxid. Dessutom avser var och en av skattebefrielserna endast ett företag, närmare bestämt dess anläggning i en viss region. Mot denna bakgrund kan man fortfarande betrakta åtgärderna i fråga som statligt stöd.

(91) I sådana fall är det nya rättsläge som skapats genom direktiv 2003/96/EG relevant vid bedömningen av om åtgärderna är förenliga med den gemensamma marknaden. Eftersom beskattning av dubbel användning av mineraloljor och användning av sådana till annat än bränsle samt mineralogiska processer inte längre omfattas av harmoniserade gemenskapsåtgärder, gäller befrielserna nu nationella skatter som har ålagts i avsaknad av en gemenskapsavgift i enlighet med punkt 51.1 b andra strecksatsen i 2001 års riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön. I den bestämmelsen krävs att de stödmottagande företagen skall betala en betydande del av den nationella skatten för att uppmuntra företagen att vidta åtgärder för att förbättra miljöskyddet. Detta framgår av ordalydelsen i punkt 51.1 b första strecksatsen i riktlinjerna, där det anges att befrielse från en harmoniserad skatt kan godkännas om stödmottagarna betalar

⁽²⁸⁾ Addendum till utkast till protokoll, 14140/03, av den 24.11.2003, <http://register.consilium.eu.int/pdf/su/03/st14/st14140-ad01.sv03.pdf>

mer än gemenskapens minimibelopp "för att uppmuntra företagen att vidta åtgärder för att förbättra miljöskyddet". Detta gäller också om den nationella skatten är mycket högre än motsvarande skatter i (vissa) andra medlemsstater, vilket var fallet i Italien. En betydande del är enligt kommissionens praxis det lägsta beloppet av antingen 20 % av den nationella skatten eller gemenskapens minimiskattesats för energianvändning som omfattas av direktiv 2003/96/EG (15 euro per ton) ⁽²⁹⁾. Därför anser kommissionen i detta skede att endast den del av skattebefrielsen som överstiger 20 % av den nationella skatten eller 15 euro per ton är förenlig med den gemensamma marknaden. Därmed är den del av skattebefrielsen som understiger 20 % av den nationella skatten eller 15 euro per ton oförenligt stöd.

- (92) Mot bakgrund av att medlemsstaterna och berörda parter inte har haft tillfälle att lämna synpunkter på det rättsläge som skapats genom direktiv 2003/96/EG, så anser kommissionen det rimligt att förlänga det formella granskningsförfarandet när det gäller tillämpningen av åtgärderna efter den 1 januari 2004.

7. ÅTERKRAV AV STÖDET

- (93) I artikel 14.1 i förordning (EG) nr 659/1999 anges att vid negativa beslut i fall av olagligt stöd skall kommissionen besluta att den berörda medlemsstaten skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva stödet från mottagaren. Kommissionen skall inte återkräva stödet om detta skulle stå i strid med en allmän princip i gemenskapsrätten.
- (94) I detta fall bör man undersöka om någon allmän princip i gemenskapslagstiftningen, till exempel principen om berättigade förväntningar eller rättssäkerhetsprincipen, kan tillämpas för att inte återkräva det olagliga och oförenliga stödet från stödmottagarna.

⁽²⁹⁾ Se t.ex. kommissionens beslut av den 30 juni 2004 i ärende C 42/2003 (EUT L 165, 25.6.2005, s. 21), beslut av den 13 februari 2002 i ärende N449/01 (EGT C 137, 8.6.2002, s. 24), beslut av den 11 december 2002 i ärende N74/A/2002 (EUT C 104, 30.4.2003, s. 9) och beslut av den 11 november 2001 i ärendena NN3A/2001 och NN4A/2001 (EUT C 104, 30.4.2003, s. 6). Dessa ärenden är särskilt relevanta, eftersom de gällde befrielse från energiskatt. En antydning om vad kommissionen kan betrakta som för lågt finns i kommissionens beslut om delåterbetalning av spillvatensavgift i Danmark, beslut av den 3 april 2002 i ärende NN30/A-C/2001 (EGT C 292, 27.11.2002, s. 6).

7.1 Återkrav av det olagliga stöd som beviljats till och med den 2 februari 2002

- (95) När det gäller stödmottagarnas hänvisning till berättigade förväntningar för att undvika återkrav av olagligt och oförenligt stöd följer det av EG-domstolens rättspraxis att "företag som mottar stöd [kan] i princip inte ha berättigade förväntningar på att stödet är lagenligt, såvida det inte har beviljats i enlighet med förfarandet i nämnda artikel [artikel 93, nuvarande artikel 88]. En omdömesgill ekonomisk aktör skall normalt sett kunna avgöra om detta förfarande har följts." ⁽³⁰⁾.
- (96) Alla de radsbeslut som det hänvisas till i skäl 1, 2 och 3 i detta beslut byggde på ett förslag från kommissionen. I regel förväntar man sig inte att kommissionen skall lägga fram förslag till rådet om att godkänna nationella åtgärder som kan anses oförenliga med andra bestämmelser i fördraget utan att nämna detta, särskilt om förslagen som i detta fall gäller en mycket specifik fråga och ett litet antal stödmottagare, och om syftet med bestämmelserna är att hindra att konkurrensen inom gemenskapen snedvrids. Man förväntar sig dessutom absolut inte att kommissionen skall föreslå att rådet skall godkänna en förlängning av ett befintligt undantag, om kommissionen anser att stöd som ingår i undantaget kan vara oförenligt med den gemensamma marknaden.
- (97) Inte i något av de beslut som det hänvisas till i skäl 1, 2 och 3, med undantag för beslut 2001/224/EG, nämndes att undantagen i fråga skulle strida mot reglerna om statligt stöd. Det nämndes inte heller något om anmälningsplikten. I ingressen till beslut 92/510/EEG anges dessutom följande: "Det har accepterats av kommissionen och av alla medlemsstater att alla dessa undantag är välgrundade med hänsyn till särskilda handlingsprogram och inte leder till snedvridning av konkurrensen eller stör den inre marknads funktion". Samma ordalydelse används i beslut 93/697/EG och 96/273/EG. I beslut 97/425/EG, 99/255/EG och 99/880/EG anges följande: "Kommissionen kommer regelbundet att ompröva skattenedsättningarna eller skattebefrielserna för att garantera att de står i överensstämmelse med den inre marknads funktion och andra mål i fördraget [understrykningen tillagd i efterhand]". Av denna ordalydelse framgår att ett av inslagen i definitionen av statligt stöd i artikel 87 i fördraget saknas, nämligen snedvridning av konkurrensen. I skäl 5 i ingressen till beslut 2001/224/EG klargjordes för första gången att

⁽³⁰⁾ Mål C-5/89, kommissionen mot Tyskland, REG 1997, s. I-3437, punkt 14, och C-169/95, Spanien mot kommissionen, REG 1997, s. II-135, punkt 51, samt mål T-55/99, CETM mot kommissionen, REG 2000, s. II-3207, punkt 121.

oavsett rådets godkännande inom ramen för rådets direktiv 92/81/EEG av den 19 oktober om harmonisering av strukturerna för punktskatter på mineraloljor⁽³¹⁾, så skulle de nationella åtgärderna i fråga anmälas till kommissionen i enlighet med artikel 88.3 i EG-fördraget, om de utgjorde statligt stöd. Mot bakgrund av en rad tidigare undantag och mot bakgrund av att även beslut 2001/224/EG antogs på grundval av ett förslag från kommissionen, kvarstod dock viss tvetydighet för medlemsstaterna och stödmottagarna, eftersom kommissionen inte vidtog ytterligare åtgärder i fråga om statligt stöd.

(98) Kommissionen anser att berättigade förväntningar i allmänhet upphör att gälla när kommissionen beslutar att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 i fördraget. Det beslutet meddelas den berörda medlemsstaten, som i sin tur meddelar stödmottagaren. I detta fall var det fråga om speciella omständigheter, eftersom kommissionen skapade och upprätthöll viss oklarhet genom att lägga fram förslag till rådet. Dessutom kan kommissionen inte fastställa om, och i så fall när, medlemsstaterna faktiskt informerade de enskilda stödmottagarna om kommissionens beslut att inleda det formella granskningsförfarandet. Under dessa omständigheter kan det inte uteslutas att stödmottagarna har rätt att hänvisa till berättigade förväntningar fram till den 2 februari 2002, när kommissionens beslut om att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 i fördraget i fråga om skattebefrielse offentliggjordes i EGT. Senast detta offentliggörande undanröjde all oklarhet om huruvida åtgärderna i fråga skulle godkännas av kommissionen i enlighet med artikel 88 i fördraget, om de utgjorde statligt stöd.

(99) Ett beslut om att allt oförenligt stöd för perioden till och med den 2 februari skall återkrävas skulle också strida mot rättssäkerhetsprincipen under de speciella omständigheterna i detta särskilda fall. Enligt rättspraxis bryter man mot den principen om bristen på klarhet leder till att det skapas en tvetydig situation, som det åligger kommissionen att klargöra innan den kan vidta någon åtgärd i syfte att besluta om återkrav⁽³²⁾. Omständigheterna i detta fall ledde till en tvetydig situation, inte endast för stödmottagarna, utan även för medlemsstaterna, som hade rätt att förlita sig på ordalydelsen i beslut 92/510/EEG, 93/697/EG, 96/273/EG, 97/425/EG, 1999/255/EG, 1999/880/EG och 2001/224/EG.

(100) Det skulle alltså strida mot de allmänna principerna i gemenskapslagstiftningen att från stödmottagarna återkräva stöd som getts i form av skattebefrielse till och med den 2 februari 2002. Irland, Italien och Frankrike bör därför inte åläggas att återkräva sådant stöd.

7.2 Återkrav av det olagliga stöd som beviljats från och med den 3 februari 2002 till och med den 31 december 2003

(101) Som angavs i skäl 97 ovan anser kommissionen att de tidigare undantagen och det faktum att beslut 2001/224/EG antogs på grundval av ett förslag från kommissionen skapade viss oklarhet. I beslut 2001/224/EG ges dock en klar hänvisning till reglerna om statligt stöd i beslut 2001/224/EG och medlemsstaterna påminns om skyldigheten att anmäla statligt stöd till kommissionen, så att kommissionen kan bedöma stödet enligt reglerna om statligt stöd. Innan beslut 2001/224/EG antogs uppmanade kommissionen upprepade gånger Irland, Frankrike och Italien att anmäla åtgärderna i fråga. Kommissionens beslut att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 i fördraget var en bekräftelse på kommissionens farhågor om att det var fråga om stöd och tvivel på att stödet var förenligt med den gemensamma marknaden. Om det fanns berättigade förväntningar och om det rådde oklarhet om huruvida åtgärderna skulle godkännas av kommissionen enligt artikel 88, så upphörde dessa förväntningar och denna oklarhet senast den 2 februari 2002, när kommissionens beslut om att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 i fördraget beträffande skattebefrielserna offentliggjordes i EGT.

(102) Att Irland lämnade regelbundna rapporter om den irländska åtgärden från och med 1995 och att åtgärden ingick i kommissionens årliga översikter över statligt stöd skapar inte några berättigade förväntningar när det gäller perioden från och med den 3 februari 2002. Tvärtom visar detta att Irland var medvetet om att åtgärden utgjorde statligt stöd, och att stödet inte hade godkänts enligt reglerna om statligt stöd. Att en medlemsstat lämnar rapporter om en åtgärd betyder inte att medlemsstaten inte är skyldig att anmäla åtgärden enligt artikel 88.3 i fördraget. Dessutom visar översikterna de belopp som beviljats i statligt stöd utan hänsyn till om stödet är förenligt med den gemensamma marknaden. I de årliga översikterna över statligt stöd ges dessutom en allmän beskrivning av stöd i form av skattebefrielse. Stöd till framställning av aluminiumoxid tas inte upp för sig. Att Irland nämnt åtgärden i sina anmälningar till Världshandelsorganisationen ger inte upphov till berättigade förväntningar, eftersom dessa anmälningar görs i ett annat rättsligt sammanhang och för andra syften.

⁽³¹⁾ EGT L 316, 31.10.1992, s. 12.

⁽³²⁾ Förstainstansrättens dom av den 1 juli 2004 i mål T-308/00, Salzgitter AG mot kommissionen, ännu ej offentliggjord, punkt 180.

- (103) Sammanfattningsvis konstaterar kommissionen att det oförenliga stöd som beviljats från och med den 3 februari 2002 till och med den 31 december 2003 bör återkrävas från stödmottagarna, eftersom inga allmänna principer i gemenskapslagstiftningen kan åberopas för att hindra ett sådant återkrav.

8. SLUTSATS

- (104) Kommissionen finner att de befrielser från punktskatt på tjock eldningsolja som används vid framställning av aluminiumoxid som Frankrike, Irland och Italien har beviljat till och med den 31 december 2003 utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget. Det stöd som Irland beviljat före den 17 juli 1990 är befintligt stöd. Det stöd som beviljats mellan den 17 juli 1990 och den 2 februari 2002 är till stor del oförenligt med den gemensamma marknaden. Det är dock inte rimligt att begära att det oförenliga stödet skall återkrävas, eftersom det skulle strida mot grundläggande principer i gemenskapslagstiftningen.

- (105) Delar av det stöd som beviljats mellan den 3 februari 2002 och den 31 december 2003 är oförenligt med den gemensamma marknaden, eftersom stödmottagarna inte betalade en skattesats som var högre än gemenskapens minimiskattesats. Det betyder att den del av skattebefrielsen för den perioden som överstiger skattesatsen 13,01 euro per ton är förenlig med den gemensamma marknaden. Återstoden av stödet är oförenligt med den gemensamma marknaden.

- (106) Enligt artikel 14.1 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 skall kommissionen, vid negativa beslut i fall av olagligt stöd, besluta att den berörda medlemsstaten skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva det stöd som har betalats ut till mottagaren. Frankrike, Irland och Italien skall därför vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva det stöd som har betalats ut från och med den 3 februari 2002. Frankrike, Irland och Italien skall kräva att stödmottagarna skall återbetala stödet inom två månader från dagen för delgivning av detta beslut. Det stöd som skall återkrävas skall omfatta ränta som beräknas i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999⁽³⁾.

- (107) Frankrike, Irland och Italien skall med hjälp av ett särskilt formulär tillhandahålla uppgifter om hur arbetet med att

återkräva stödet fortskrider, och tydligt klargöra vilka faktiska åtgärder som har vidtagits för att omedelbart och effektivt återvinna stödet. Dessutom skall de inom två månader från delgivningen av detta beslut till kommissionen överlämna dokument som visar att återvinningen av det olagliga och oförenliga stödet från mottagarna har inletts (cirkulär, betalningskrav osv.).

- (108) Mot bakgrund av resonemanget ovan tvivlar kommissionen på att den befrielse från punktskatt på tjock eldningsolja som används vid framställning av aluminiumoxid, som Frankrike, Irland och Italien har beviljat sedan den 1 januari 2004, är förenlig med den gemensamma marknaden.

- (109) På grundval av artikel 4.4 och artikel 6 i förordning (EG) nr 659/1999 beslutar kommissionen därför att utvidga det formella granskningsförfarandet i fråga om dessa åtgärder till perioden efter den 31 december 2003 och begär att Frankrike, Irland och Italien lämnar sina synpunkter och alla uppgifter som kan vara till hjälp vid bedömningen av åtgärderna inom en månad från det att de har mottagit delgivningen av detta beslut. Synpunkterna kan avse både åtgärdernas karaktär av statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget och stödets förenlighet med den gemensamma marknaden.

- (110) Kommissionen begär att Frankrike, Irland och Italien omedelbart lämnar en kopia av detta beslut till stödmottagarna.

- (111) Kommissionen påminner Frankrike, Irland och Italien om att artikel 88.3 i fördraget har suspensiv verkan, och ber dem uppmärksamma artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 659/1999, där det anges att allt olagligt stöd kan komma att återkrävas från stödmottagaren.

- (112) Kommissionen förvarnar Frankrike, Irland och Italien om att den kommer att underrätta berörda parter genom att offentliggöra detta beslut i *Europeiska unionens officiella tidning*. Kommissionen kommer även att underrätta berörda parter i de Eftaländer som är avtalsslutande parter i EES-avtalet genom att offentliggöra ett tillkännagivande i EES-supplementet till EUT, och Eftas övervakningsmyndighet genom att skicka en kopia av detta beslut. De berörda parterna kommer att uppmanas att inkomma med synpunkter inom en månad från dagen för offentliggörandet.

⁽³⁾ EUT L 140, 30.4.2004, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De befrielser från punktskatt på tjock eldningsolja som används vid framställning av aluminiumoxid som Frankrike, Irland och Italien har beviljat till och med den 31 december 2003 utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget.

Artikel 2

Stöd som beviljats mellan den 17 juli 1990 och den 2 februari 2002 och som är oförenligt med den gemensamma marknaden skall inte återkrävas, eftersom det skulle strida mot de grundläggande principerna i gemenskapslagstiftningen.

Artikel 3

Det stöd som avses i artikel 1 och beviljades mellan den 3 februari 2002 och den 31 december 2003 är förenligt med den gemensamma marknaden i den mening som avses i artikel 87.3 i fördraget under förutsättning att stödmottagarna betalade en skatt på minst 13,01 euro per 1 000 kg tjock eldningsolja.

Artikel 4

Det stöd som avses i artikel 1 och beviljades mellan den 3 februari 2002 och den 31 december 2003 är oförenligt med den gemensamma marknaden i den mening som avses i artikel 87.3 i fördraget om stödmottagarna inte betalade en skatt på minst 13,01 euro per 1 000 kg tjock eldningsolja.

Artikel 5

1. Frankrike, Irland och Italien skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva det oförenliga stöd som avses i artikel 4.

2. Återkravet skall ske utan dröjsmål och i enlighet med förfarandena i nationell lagstiftning, förutsatt att dessa förfaran-

den gör det möjligt att omedelbart och effektivt verkställa detta beslut.

3. Det stöd som skall återkrävas skall innefatta ränta som löper från den dag då stödet ställdes till stödmottagarens förfogande till den dag det har återbetalats.

4. Räntan skall beräknas i enlighet med bestämmelserna i kapitel V i kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget.

5. Frankrike, Irland och Italien skall inom två månader från delgivningen av detta beslut ålägga mottagarna av det oförenliga stöd som avses i artikel 4 att återbetala det olagliga stödet med ränta.

Artikel 6

1. Frankrike, Irland och Italien skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har planerats och vidtagits för att följa beslutet.

2. De skall lämna uppgifter om återkravet genom att använda formuläret i bilaga.

Artikel 7

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike, Republiken Irland och Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 7 december 2005.

På kommissionens vägnar

Neelie KROES

Ledamot av kommissionen

BILAGA

UPPGIFTER OM GENOMFÖRANDET AV KOMMISSIONENS BESLUT C(2005)4436

1. Beräkning av det belopp som skall återkrävas

1.1 Ge följande upplysningar om vilka belopp i otillåtet stöd som ställts till stödmottagarens förfogande:

Utbetalningsdatum (°)	Stödbelopp (*)	Valuta	Stödmottagare

(°) Datum då stödbeloppet eller delar av stödbeloppet stod till stödmottagarens förfogande (redovisa på separata rader om det är fråga om flera utbetalningar och återbetalningar).

(*) Belopp som ställts till stödmottagarens förfogande (i bruttostödsekvivalenter).

Kommentarer:

1.2 Redogör noggrant för hur räntan skall beräknas på det belopp som skall återkrävas.

2. Åtgärder som redan vidtagits eller planeras för att återkräva stödet

2.1 Redogör noggrant för vilka åtgärder som redan vidtagits eller som planeras för att omedelbart och effektivt återkräva stödet. Ange också vilka alternativa åtgärder som kan vidtas enligt nationell lag för att återkräva stödet. Ange också eventuell rättslig grund för de vidtagna och planerade åtgärderna.

2.2 När kommer stödet att ha återbetalats?

3. Stöd som redan betalats tillbaka

3.1 Ange följande uppgifter om stöd som redan betalats tillbaka av stödmottagaren:

Datum (°)	Återbetalat belopp	Valuta	Stödmottagare

(°) Datum då stödet betalats tillbaka.

3.2 Bifoga handlingar som styrker att de stödbelopp som avses i punkt 3.1 har betalats tillbaka.